

אחר האושר: רק במקרה אחד מ-372 היו מקומות המגורים של הבעל והאשה לפני הנישואין יותר מ-175 קילומטר: בני זוג מאושר זה גרו קודם לכן בחיפה ובבאר שבע, השתקעו לבסוף בעיר הדרומית יותר.

מספר הקסמים משכונת

שרה ישיבה והתחממה בשמש החורפית בלחירגילה, כשנקראה לפתע לחזור למש"דה, להתחיל את פנסו של אחד העתודאים של הגדוד. שרה הטביעה את החותמת ב"פנס החום, שמעו בחיך את הערתו הער"ב של בעל-הפנס על מועד גיוסו הקרוב למלואים. שרה, בת העשרים ותלמידת סמינר-הערב של הצבא למורות, לא היססה ל"חזר אותו ערב על שצויה-הפסיכולוגיה למ"ע חיכוך המלכב של בעל הקול, בני גולדמן, ונהנית היום לראות אותו חיך עצמו על פני בעלה, בני ושרה ידועים כזוג מאושר.

אין אלו הנישואין היחידים, שצה"ל אחראי להם במישרין. בתקופת מלחמת-השיחור וגם לאחריה — רבים מאד המקרים של חיילים, שהחליפו את הנשק האישי בחצי-אהבה: מתוך 372 הנוגות שנחקרו, היו 91 שהכירו זה את זה בזמן שירותם הצבאי המשותף, למעלה מ-24%, גם בארצות ה-

ראובני וגולדמן: הסכמת ההורים

גורל חייהם המשותפים של ראובני רחמטולה וגולדמן (שושנה) רחמי נחש, למעשה, עוד מזמן, כאשר היו עדיין ילדים בעיר הפרסית הקטנה, קולפאין. הורי שניהם החליטו להשיא את הילדים זה לזה, כשיתבגרו. המלחמה והזמנים הסוערים פזרו משפחות ומקרים רבים בעולם הגדול. גם גולדמן וראובני נפרדו: ראובני סס ארצה לפני שלוש שנים, התגייס לצה"ל. בהיותו בצבא פגש בנערה פרסית חמודה, אשר במשך הזמן התגלה, כי לא היתה זו אלא גולדמן. אולם לא הקשר שהועידו להם האבות קרב את בני הדוג: היו אלה זוג עניה החסירות של הנערה וכומתת הסנקיסטים של הנער שמיד לאחר שיחרורו הוביל את אהובתו החדשה-ישנה לרבנות.

מערביו לתאווה זו, שם לב לשאלה אינט' ליגנטיית יותר-מין-הרגיל של שכנתו לספסל. זאב מיהר, (ללא כל כוונות צודדות, אותה שעה) להבהיר לשואלת את הבעייה בצורה יסודית, שמה, כעבור שנה, לשתפה גם ב"כלכלת ביתו, ולמד מפי אשתו הצברית ברוצן על ההיח ודרך החיים, אשר מחנות הריכוז מנעו ממנו בנעוריו.

אחוז כמעט אפסי

בערך אותו מקום, שתופסת בעיית הנשוי אים הבינעדתיים בארצות-הברית, תופסת ב"ישראל שאלת שיתופם בחיים של בני עדות שונות. בארצות-הברית, אין המקרים, בהם הבעל והאשה הם בני דתות שונות עולים על שבעה אחוז מכלל הנשואים, שעה שב"ישראל, האחוז הוא כמעט אפסי. לא גדול בהרבה הוא גם אחוז הנישואים הבינעדתיים, המהווים רק 14% מכלל המקרים שנחקרו על-ידי העולם הזה, אחוזם באוכלוסיה קטן אולי עוד יותר. גם בין אלה, מעטים הנפגרים בחברה (19%), וגם כאן גבוה מספרם של אלה, הנפגשים בצבא (62%).

גיל הנישואין של הנערה הישראלית גבוה במקצת מזה של חברתה האמריקאית, הנישואת בהיותה בממוצע בת 22, בעוד שהישראלית עושה את היכרותו של הרב בממוצע בגיל 23. לעומת זאת, נושא הגבר הישראלי הממוצע אשה בהיותו בן 25, בעוד שחברו האמריקאי מחכה עד שיתבסס בחיים,

ראה וצבי: שפת הים

גלי הים הכחול לחכו קלות את החוף התל-אביבי. צבי ושלמה, שני הידידים הוותיקים, חזו במים התימניים. שתי נערות עברו בטיילת, ושלמה ברכן לשלום. כשהתרחקה, התעניין צבי באחת, לבושת האפודה החומה. שלמה שמח כי חברו, חובבי-הגשים, לא התעניין בשנייה, לבושת-החליפה האפורה, אשר שלמה התעניין בה בעצמו. "כוונתך ללאה?" הוא מיהר לענות, בחזרה מצויינת. רצונך במספר הטלפון שלה?" צבי צלצל ללאה למחרת בבוקר, קבע עמה פגישה בקולנוע. לאה היססה מעט, נעתרה לבסוף לבקשתו, היות וגם היא שמה לב לבחור הגבוה, שנשען על המעקה ליד שפת-הים. לא היתה פגישתם האחרונה, ולאחר שנת חברות החליטו להינשא. ההזמנה הראשונה נשלחה לשלמה ואשתו, הנערה באפור.

ג'וזפיין וצבי: רצפת-הריקודים

המטיבה הנליזה היתה במלוא תנופתה כאשר הגיש צבי, כשסקה את קהל הנוכחים, נתקלה עינו מיד בנערה תמידית ושחומת-שער שעמדה במרכז החבורה הצהולה. הוא משך בשרוול ידיו, שאל, ברמזו לעבר הנערה: "מי היא זו?" "ג'וזפיין אתה. מתכוון?" טפח לו ידיו על גבו: "לא יועיל לך היא מחשבת מיליונר." צבי לא היה מיליונר. היה לו רק חיך מסגור ולב" זהב, בסמכו על אלה ניגש לנערה, הזמינה למחול. לג'וזפיין תכונה מבורכת, להערים לכל אדם את הבילוי בחברתה. רק כאשר ליוה אבי את ג'וזפיין לביתה הם גילו, כי הם גרים בשכונה, אף על" פיה לא התראו קודם מעולם. נהגיתם הבאה היתה, כי הם מאוהבים. תגלית זו הובילה אותם לרבנות, טיפס לכל זוג המבקש לבנות את חייהם במשותף.

אינו מתחתן לפני הגיעו לגיל הממוצע של 28. מסיבה זו, גדול גם הפרש הגיל שבין הזוג האמריקאי הממוצע, המגיע לארבע שנים, לבין הפרש הישראלי הטיפוסי, הי עולה רק במקצת על שנתיים.

הדברים הקטנים...

● החודש הפופולרי ביותר לנישואין ב"י ארצות הברית הוא יוני, אשר בהמשכו נע" רכות 12% מכל החתונות. בישראל זהו חו"דש גדושרות-השרב שאינן מהוות מסגרת נוחה לחוסים בצל הבד הלבן של החופה. זוגות ישראל מעדיפים, על-כן, לקבל את מתנות-הנישואין בחודש מרץ, אשר ב"י 31 ימיו האביביים נערכות 13% מכל החתונות. יום פופולארי אחר לנישואים הוא ל"ג ב"י עומר, אותו בוחרים, בלית-ברירה, כל אלה שרצו לבוא בברית-הנישואין חודש לפני-כן לא יכלו לעשות זאת עקב הגבלות הדת.

● אולם עד אשר זוכים בני-הזוג לראות את משרדי-הרבנות עלול לעבור זמן רב, הנמדד, בדרך-כלל לפי מידת האומץ של הי זכר, כשרונו להחליט אם הגיע הזמן להביא לפני חברתו את השאלה הגורלית. גם במובן זה, זריזים גברי-אמריקה מהגברים הישראליים: הצעת-הנישואין האמריקאית נמשכת בממוצע לא יותר מדקה ו-34 שניות. חול"יית הכיסוי של העולם הזה לא הצליחה לגי

ברכה ובן-שרום: טיול למירון

ב"י שלום הורגל לטיולי ל"ג בעומר עוד מימי הלימודים שלו. אולם דווקא אותו ל"ג בעומר בו ערך, יחד עם קבוצת חברים את טיולו למירון, עתיד היה להישמר בזכרונם במיוחד: כל בני-קבוצתו הספיקו להצטרף מהשירה הרועשת, ורק הוא, חברו עזרא, ועוד נערה בלתי-מוכרת לו עדיין, המשיכו בזמר. הזמר המשאתק נרד אחריו היכרות: ברכה היתה תושבת שכונת מכבי, ואילו הוא גר בשכונת התקווה. מאז, הפך ב"י שלום אורח קבוע בשכונת מכבי. הוא יצא עם ברכה במשך ששה חודשים, נשא אותה לבסוף לאשה. הם בילו את ירח-הדבש בטבריה.

ברית אחראי הצבא, כנראה, למספר גדול של נישואים: לפי טענת הפירסומת הרע" שנית של לשכת העמלות-הגיוס האמריקאית, מתחתנות בצבא 76% יותר נערות מאשר בחיים האזרחיים. קשה לדעת מהי בדיוק משמעותו של מספר-קסמים זה, אך הוא נמ"נה על הבולטים (והמושגים) ביותר בכל מערכת הגיוס הקולנית של המדינה עשירת הדולרים ורעבת-הבעלים.

רצוי שהנערות, שתרצינה בעתיד להשתת"ר מגיוס מתוך הצהרה על דתיותן, תבאנה דבר חשוב זה בחשבון.

משכנה. שאלה אינ' ליגנטיית

בעייה ישראלית מיוחדת, אותה אין כל אפשרות להשוות לכל מדינה אחרת, היא — גישואין בין עולים חדשים לבין ילידי-הארץ. מטבע הדברים, שמקומות-הפגישה של זוגות אלה הם מצומצמים, אינם נהנים משפע הי הזדמנויות הניתנות לבני אותה סביבה ו"י חברה. רק 11% מזוגות אלה, שנחקרו על ידי העולם הזה, נפגשו במסיבות חברתיות או בחברה משותפת בבתי-קפה. כל השאר מתחלקים, כמעט שווה בשווה, בין הצבא (42%) ומקום-העבודה (47%).

המקרה של זאב וייסברג וחווה (לשעבר: דגן). אינו אומנם אופייני לצורת המפגש, כפי שזו משתקפת בסטטיסטיקה, אולם היא מעניינת לכשעצמה. זאב, חובב הכלכלה וה"י לימוד הרציני, שנא מעורו נשפים ובילוי רועש. אהב, במקום זה, להקדיש את ערביו לבית הספר הגבוה למשפט ולכלכלה ולספ"ריו של דוד ריקרדו*. בהקדישו את אחד

* מפסח עד חג השבועות, משך 50 יום, אין מקיימים, לפי המסורת היהודית, סכס"י נישואין. יוצא מכלל זה: היום ה'צג, שהוא יום חגיגת ל"ג בעומר.